

вѣдвана отъ силны князове и свободны градове. Лутеръ считалъ това за една голѣмъ побѣдж на реформаторско-то дѣло.

Императоръ-тъ не смѣялъ да употреби силъ срѣщу съчинители-тъ и поддържатели-тъ на новий-тъ Символь Вѣры, ако и да го подканялъ настоятелно Римскый-тъ Дворъ да стори това. Той го счелъ за по-безопасно да покани Католицы-тъ да опровергайтъ този Символь; и Римо-Католическы-тъ богословци не захъснѣли да ся съгласятъ съ тѣзи императорскъ поканж. Като той искалъ да си припознайтъ Протестанти-тъ че сж надвити съ доказателства, Ландграфъ Филиппъ оставилъ тутакси Аугсбургъ, отъ което Императоръ-тъ начинялъ да ся бои да не бѣде внезапно нападнѣтъ отъ къмъ Хессе, срѣщу което нападеніе той не былъ тогазы довольно силенъ да ся бори. Карлъ, прочее, былъ принуденъ да прибѣгне до миролюбивы мѣрки. Една смѣсена комисія отъ четиринадесетъ лица была съставена да ся постарае да изравни възникнѣлы-тъ мѣчнотіи между една-тъ и друга-тъ странж. По-послѣ, тази комисія была ратурена, и друга по-малка была съставена, въ коѣто само Меланктонъ прѣдставлявалъ евангелскы-тъ богословцы.

Лутеръ не щѣлъ да отстѣпи отъ почвж-